ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 3ης Μαΐου 1978 *

Στην υπόθεση 112/77,

Gesellschaft mbH in Firma August Töpfer & Co., Αμβούργο, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Αμβούργου KURT MITTELSTEIN, HANS PAETON και WOLFGANG BICHMANN, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο ERNEST ARENDT, 34B, RUE PHILIPPE II,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Peter Gilsdorf, επικουρούμενο από τον Jacques Delmoly, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Mario Cervino, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού 1583/77 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1977 (Abl. L 175, σ. 17), και επικουρικώς αγωγή αποζημιώσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους H. Kutscher, πρόεδρο, M. Sørensen και G. Bosco, προέδρους τμήματος, A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe και A. Touffait, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: H. Mayras
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με προσφυγή που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 1977, η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση του κανονισμού 1583/77 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1977, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 937/77 ως προς τη ζάχαρη που εξάγεται στο πλαίσιο ορισμένων διαγωνισμών (ABl. L 175, σ. 17) και, επικουρικώς, την αναγνώριση ότι η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα από τον εν λόγω κανονισμό.

2 Η διαφορά αφορά την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων για τις συνέπειες των τροποποιήσεων της αξίας της λογιστικής μονάδας που χρησιμοποιείται στην κοινή γεωργική πολιτική, σε ό,τι αφορά τα πιστοποιητικά εξαγωγής που προβλέπουν προκαθορισμό των ποσών που πρέπει να καταβληθούν ή να επιστραφούν.

3 Ο κανονισμός 1134/68 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1968, περί καθορισμού των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 653/68 περί των όρων τροποποιήσεως της αξίας της λογιστικής μονάδας που χρησιμοποιείται για την κοινή γεωργική πολιτική (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/004, σ. 3) προβλέπει, στο άρθρο 4, παράγραφος 1, ότι σε περίπτωση τροποποιήσεως της σχέσεως μεταξύ της ισοτιμίας του νομίσματος ενός κράτους μέλους και της αξίας της λογιστικής μονάδος, τα ποσά που προκαθορίστηκαν για μία συναλλαγή ή τμήμα της συναλλαγής που πρόκειται να γίνει μετά την τροποποίηση αυτή, προσαρμόζονται βάσει της νέας σχέσεως.

Ωστόσο, το εδάφιο 2 της εν λόγω παραγράφου ορίζει ότι: «Οπωσδήποτε, κάθε ενδιαφερόμενο που έχει εξασφαλίσει προκαθορισμό για συγκεκριμένη συναλλαγή, επιτυγχάνει κατόπιν υποβολής εγγράφου αιτήσεως, η οποία πρέπει να περιέλθει στον αρμόδιο οργανισμό εντός προθεσμίας 30 ημερών από της θέσεως σε ισχύ των μέτρων που καθορίζουν τα προσαρμοσμένα ποσά, την ακύρωση του προκαθορισμού και του συναφούς πιστοποιητικού ή τίτλου.»

4 Ο κανονισμός 557/76 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1978, περί της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στο γεωργικό τομέα, που κατήργησε τον κανονισμό 475/75 (ABl. L 67, σ. 1), προβλέπει, βεβαίως, ότι εφαρμογή έχουν οι διατάξεις του κανονισμού 1134/68, διατυπώνει, όμως, στο άρθρο 5, παράγραφος 2, την ακόλουθη επιφύλαξη: «Ωστόσο, το άρθρο 4, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1134/68 εφαρμόζεται μόνο όταν η εφαρμογή των νέων αντιπροσωπευτικών ισοτιμιών είναι δυσμενής για τον ενδιαφερόμενο.»

Ο κανονισμός 1451/76 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1976, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 557/76 (ABl. L 163, σ. 5), θεωρώντας ότι η μαζική άσκηση αυτού του δικαιώματος ακυρώσεως «μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να αποτελέσει σοβαρή δυσχέρεια για τη χρηστή κοινοτική διαχείριση ορισμένης γεωργικής αγοράς, και ότι υπό τις προϋποθέσεις αυτές κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί ότι το δικαίωμα αυτό μπορεί να αντικατασταθεί με άλλο, που συνίσταται σε επανόρθωση της ζημίας» προσέθεσε στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 557/76, νέο εδάφιο σύμφωνα με το οποίο «μπορεί να προβλεφθεί η αποκατάσταση της ζημίας αυτής με κατάλληλο μέτρο. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου».

5 Δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού 557/76, υπό την ανωτέρω διατύπωσή του, η Επιτροπή, με τον κανονισμό 1579/76, της 30ής Ιουνίου 1976, περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής στον τομέα της ζάχαρης... (ABl. L 172, σ. 59) όρισε ότι η αποζημίωση που προβλέπει το εν λόγω άρθρο θα χορηγηθεί για τις ποσότητες λευκής ζάχαρης για τις οποίες οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής πραγματοποιήθηκαν από 1ης Ιουλίου 1976 και για τις οποίες χορηγήθηκε πιστοποιητικό εξαγωγής πριν από τις 15 Μαρτίου 1976, καθορίζοντας σε παράρτημα το ποσό της αποζημιώσεως για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

6 Οι προαναφερθείσες διατάξεις των κανονισμών 557/76 και 1451/76 του Συμβουλίου αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 4 του κανονισμού 878/77 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1977, περί των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοστούν στο γεωργικό τομέα (ΕΕ L 106, σ. 27), το οποίο ορίζει τα εξής:

«1. Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1134/68, περί της μεταβολής της σχέσεως μεταξύ της ισοτιμίας του νομίσματος ενός κράτους μέλους και της αξίας της λογιστικής μονάδος είναι εφαρμοστέες.

2. Εν τούτοις, το άρθρο 4, παράγραφος 1, εδάφιο δεύτερο, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1134/68, δεν εφαρμόζεται, εκτός αν η εφαρμογή των νέων αντιπροσωπευτικών τιμών οδηγεί σε μειονέκτημα για τον ενδιαφερόμενο.

Δύναται να αποφασισθεί, πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της νέας τιμής, να αντισταθμισθεί το μειονέκτημα από ένα κατάλληλο μέτρο. Σε αυτή

την περίπτωση, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η ακύρωση του εκ των προτέρων καθορισμού και του πιστοποιητικού ή τίτλου που το βεβαιώνει.»

Κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής, ο κανονισμός 937/77 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 1977, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 878/77 ... (ΑΒΙ. L 110, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1372/77 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1977 (ΑΒΙ. L 156, σ. 33), προβλέπει, στο άρθρο 2, ότι:

«1. Η αποζημίωση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 878/77, χορηγείται για τις ποσότητες λευκής ζάχαρης για τις οποίες οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής πραγματοποιήθηκαν από 1ης Ιουλίου 1977, σύμφωνα με πιστοποιητικά εξαγωγής που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο τμηματικών διαγωνισμών που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 26 Απριλίου 1977 δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2101/75 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2732/76.

Η αποζημίωση αυτή καθορίζεται για το οικείο κράτος μέλος, σύμφωνα με το παράρτημα I.

2. Για τα πιστοποιητικά εξαγωγής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα ακυρώσεως που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1134/68.»

Το παράρτημα I στο οποίο παραπέμπει η προαναφερθείσα διάταξη καθόρισε την αποζημίωση που πρέπει να χορηγηθεί για 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης, σε ό,τι αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σε 2,33 γερμανικά μάρκα.

7 Οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό 1583/77, κατά του οποίου στρέφεται η παρούσα προσφυγή, ο οποίος «λαμβάνοντας υπόψη ότι από 1ης Ιουλίου 1977, στον τομέα της ζάχαρης, τα εξισωτικά ποσά υπολογίστηκαν βάσει της τιμής παρεμβάσεως προσηυξημένης κατά το ποσό της εισφοράς που καταβάλλεται για τη ζάχαρη κοινοτικής καταγωγής για την αντιστάθμιση των εξόδων αποθηκεύσεως· και ότι, λόγω του νέου αυτού τρόπου υπολογισμού, πρέπει να προσαρμοστεί το αντισταθμιστικό ποσό που προβλέπει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 937/77», αντικατέστησε, με το άρθρο 1, το αντισταθμιστικό ποσό των 2,33 γερμανικών μάρκων με το ποσό του 1,87 γερμανικού μάρκου.

8 Η προσφεύγουσα είχε τότε στην κατοχή της σημαντικό αριθμό πιστοποιητικών εξαγωγής που της παρείχαν το δικαίωμα να λάβει το αντισταθμιστικό αυτό ποσό, σε περίπτωση εξαγωγής.

Επειδή έλαβε, για τις εξαγωγές που πραγματοποίησε μετά τις 15 Ιουλίου 1977, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο προσβαλλόμενος κανονισμός, αντισταθμιστικό ποσό που υπολογίστηκε όχι με βάση το συντελεστή 2,33 γερμανικά μάρκα ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης, αλλά μόνο 1,87 γερμανικό μάρκο, θεωρεί ότι η τροποποίηση που επέφερε ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά άμεσα και ατομικά.

Κατά την άποψή της ο κανονισμός αυτός παραβίασε τις αρχές που περιέχονται στον κανονισμό 653/68 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1968, περί των όρων τροποποιήσεως της αξίας της λογιστικής μονάδας που χρησιμοποιείται για την κοινή γεωργική πολιτική (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/004, σ. 3), καθώς και στον κανονισμό 1134/68.

Εξάλλου, η τροποποίηση που επέφερε ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και είναι, συνεπώς, παράνομος.

Επί του παραδεκτού

9 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής.

Πράγματι, ήδη το τροποποιημένο άρθρο 2 του κανονισμού 937/77 συνιστούσε πράξη κατά της οποίας χωρεί προσφυγή, κατά την έννοια του άρθρου 173, εδάφιο 2, επειδή αφορούσε άμεσα και ατομικά τους κατόχους πιστοποιητικών εξαγωγής που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο τμηματικών διαγωνισμών που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 26 Απριλίου 1977.

Δεδομένου ότι η τελευταία αυτή ημερομηνία είναι προγενέστερη εκείνης του κανονισμού 937/77, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που αφορούσε η διάταξη μπορούσαν να εξατομικευτούν βάσει των πράξεων εκτελέσεως της κανονιστικής σχετικά με την εξαγωγή λευκής ζάχαρης.

Συνεπώς, η διάταξη αυτή, καίτοι περιέχεται σε κανονισμό, αποτελεί ουσιαστικώς απόφαση που αφορά τους κατόχους πιστοποιητικών εξαγωγής, όπως η προσφεύγουσα, κατά τρόπο τόσο άμεσο και ατομικό όσο κι έναν αποδέκτη της αποφάσεως.

Οι σκέψεις αυτές ισχύουν πολύ περισσότερο για τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον τροποποιεί τον κανονισμό 937/77.

10 Συνεπώς, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της παραβάσεως της βασικής γεωργικής κανονιστικής ρυθμίσεως

11 Βεβαίως, το γενικό σύστημα που ρυθμίζει τις συνέπειες των τροποποιήσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών, όπως αυτό καθορίστηκε με τους βασικούς κανονισμούς, δηλαδή τον κανονισμό 653/68 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1968, περί των όρων τροποποιήσεως της αξίας της λογιστικής μονάδας που χρησιμοποιείται για την κοινή γεωργική πολιτική (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/004, σ. 3) και τον κανονισμό 1134/68 που θεσπίζει τους κανόνες εφαρμογής του, προβλέπει ότι, γενικώς, σε περίπτωση τροποποιήσεως των ισοτιμιών των εθνικών νομισμάτων σε σχέση με τη λογιστική μονάδα, οι κάτοχοι πιστοποιητικών εισαγωγής ή εξαγωγής και παρομοίων τίτλων που προβλέπουν προκαθορισμό, μπορούν να ζητήσουν την ακύρωση.

Οι κανονισμοί 557/76 και 878/77 περιόρισαν τη δυνατότητα αυτή μόνο στην περίπτωση που «η εφαρμογή των νέων αντιπροσωπευτικών ισοτιμιών είναι δυσμενής για τον ενδιαφερόμενο», αποκλείοντας έτσι τις καθαρά κερδοσκοπικές ενέργειες που θα μπορούσαν να βλάψουν τη χρηστή διαχείριση της κοινής γεωργικής πολιτικής.

Το σύστημα όμως αυτό, έτσι όπως καθορίστηκε, επιτρέπει στους επιχειρηματίες να αποφασίζουν ατομικώς αν τους συμφέρει η διατήρηση των διευθετήσεων που οδήγησαν σε προκαθορισμό ή αν αντιθέτως τους συμφέρει η ακύρωσή τους.

12 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας οδηγούν στην άποψη ότι, σε ό,τι αφορά τη λευκή ζάχαρη, η δυνατότητα που προβλέπει ο κανονισμός 1451/76, να αντικατασταθεί το δικαίωμα των επιχειρηματιών να ζητήσουν ακύρωση των πιστοποιητικών με το δικαίωμα της Κοινότητας να αποζημιώσει τους ενδιαφερομένους για τη ζημία που υπέστησαν διά της καταβολής ανάλογου αντισταθμιστικού ποσού, συνιστά, αυτή καθαυτή, μειονεκτική ρύθμιση για τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες.

Κατά την άποψή της, αυτή η μειονεκτική ρύθμιση πρέπει να αντισταθμιστεί ακριβώς όπως και το μειονέκτημα που προκύπτει ειδικώς από την τροποποίηση των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Εξάλλου, έτσι το αντελήφθη και η Επιτροπή, κατά την περίοδο παραγωγής ζάχαρης 1976-1977, εφόσον με τον κανονισμό 1576/76 καθόρισε αντισταθμιστικό

ποσό που ελάμβανε υπόψη όχι μόνο τις συνέπειες της τροποποιήσεως των συναλλαγματικών ισοτιμιών, αλλά και τις συνέπειες της τροποποιήσεως των τιμών παρεμβάσεως για τη νέα περίοδο παραγωγής ζάχαρης.

13 Η άποψη αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή, εφόσον το σύστημα των αντισταθμιστικών μέτρων δεν είναι αυτό καθαυτό λιγότερο ευνοϊκό για τους ενδιαφερόμενους από το σύστημα του δικαιώματος ακυρώσεως.

Καίτοι, σε ορισμένες περιπτώσεις, το ένα από τα δύο συστήματα μπορεί να αποδειχθεί πλεονεκτικότερο για τον ενδιαφερόμενο, γενικώς, και τα δύο, παρουσιάζουν για τους επιχειρηματίες πλεονεκτήματα-μειονεκτήματα που είναι ισοδύναμα, το πρώτο διατηρώντας τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν, αντισταθμίζοντας όμως το μειονέκτημα που προκύπτει από την τροποποίηση της συναλλαγματικής ισοτιμίας, το δε δεύτερο, επιρρίπτοντας τους κινδύνους της τροποποιήσεως αυτής στους επιχειρηματίες, παρέχοντάς τους, όμως, τη δυνατότητα να παραιτηθούν, ενόψει των κινδύνων αυτών, από τη σχεδιαζόμενη εμπορική πράξη.

Πρέπει σχετικά να διευκρινιστεί ότι το άρθρο 5 του κανονισμού 557/76 και το άρθρο 4 του κανονισμού 878/77 επιτρέπουν την ακύρωση μόνο όταν η εμπορική ενέργεια για την οποία ζητήθηκε προκαθορισμός καταλήγει να είναι δυσμενής για τον ενδιαφερόμενο, λόγω της εφαρμογής των νέων αντιπροσωπευτικών ισοτιμιών, αλλά δεν την επιτρέπουν όταν η πράξη αποβαίνει δυσμενής για άλλους λόγους, όπως η μεταβολή των τιμών, ιδίως των τιμών παρεμβάσεως.

Ενδεδειγμένη είναι, λοιπόν, μόνο η αντιστάθμιση του μειονεκτήματος που προκύπτει από την τροποποίηση των συναλλαγματικών ισοτιμιών, το γεγονός δε ότι η Επιτροπή με τον κανονισμό 1576/76 προέβλεψε πιο γενναιόδωρα αντισταθμιστικά μέτρα δεν επηρεάζει την ερμηνεία αυτή.

14 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως περι παραβιάσεως των κανονισμών 653/68 και 1134/68 δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

15 Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης τη διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 2, εδάφιο 2, του κανονισμού 878/77, σύμφωνα με την οποία η απόφαση περί αντισταθμίσεως του μειονεκτήματος πρέπει να ληφθεί «πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της νέας ισοτιμίας», προκειμένου να αποδείξει τον παράνομο χαρακτήρα του προσβαλλομένου κανονισμού, που εκδόθηκε μετά την εν λόγω ημερομηνία.

16 Ωστόσο, η απόφαση ότι «το μειονέκτημα αυτό θα αντισταθμιστεί με κατάλληλα μέτρα» ελήφθη με τον κανονισμό 937/77, η δε τροποίηση που επέφερε ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά την εφαρμογή του συστήματος των αντισταθμιστικών μέτρων, αλλά μόνο το αντισταθμιστικό ποσό.

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εφαρμόζεται μόνο για τις ποσότητες λευκής ζάχαρης για τις οποίες έχουν ολοκληρωθεί οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής μετά την έναρξη της ισχύος του και συνεπώς δεν συνιστά τροποποίηση με αναδρομική ισχύ.

17 Συνεπώς, αυτός ο λόγος ακυρώσεως δεν ευσταθεί.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

18 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

19 Ο λόγος αυτός είναι παραδεκτός στο πλαίσιο προσφυγής του άρθρου 173, δεδομένου ότι η εν λόγω αρχή αποτελεί μέρος της κοινοτικής εννόμου τάξεως, ώστε η παραβίασή της να συνιστά «παράβαση της Συνθήκης ή οιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της» κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου.

20 Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος εφόσον το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε υπολογίσει το αντισταθμιστικό ποσό, σε ό,τι αφορά τις προγενέστερες εξαγωγές που ήταν όμοιες με εκείνες που σχεδίαζε η προσφεύγουσα, επί περισσότερο εκτεταμένης βάσεως, η οποία, όμως, υπερέβαινε τους στόχους των κανονισμών 557/76 και 878/77, δεν παρέχει στην προσφεύγουσα δικαίωμα διατηρήσεως των ανακριβών αυτών υπολογισμών.

Αντιθέτως, η Επιτροπή όφειλε, ευθύς μετά τη διαπίστωση της ανακρίβειας των υπολογισμών αυτών, να προβεί στη διόρθωσή τους προς το οικονομικό συμφέρον της Κοινότητας και προς πρόληψη δημιουργίας προνομιούχων καταστάσεων.

Επί της αγωγής αποζημιώσεως

21 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη ζημία που υπέστη λόγω της εφαρμογής του κανονισμού 1583/77.

22 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, στην παρούσα περίπτωση, οι ενέργειες της Επιτροπής ήταν σύμφωνες με την εν λόγω κανονιστική ρύθμιση και ότι η ρύθμιση αυτή είναι έγκυρη.

Άρα, οι ενέργειες αυτές δεν μπορούν να στηρίξουν αγωγή αποζημιώσεως.

23 Συνεπώς, το αίτημα είναι αβάσιμο και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

Απορρίπτει την προσφυγή.

Kutscher Sørensen Bosco Donner Mertens de Wilmars

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Touffait

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 3 Μαΐου 1978.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
H. Kutscher